

РЕШЕНИЕ

№ 468

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **2742** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 59, ал. 1 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели (ЗПРПМ).

Образувано е по жалба на „RICHTER GEDEON NYRT (P. G. НИРТ)“ от У., чрез процесуалния си представител адв. Б., срещу Решение № РС-356-[1] от 15.12.2021 г. на Специализиран състав по спорове, утвърдено от председателя на Патентното ведомство (ПВ). С оспорвания административен акт, на основание чл. 26, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1 и чл. 9 ЗПРПМ, съответстващ на чл. 138, ал. 1, б. „а“ във вр. с чл. 52, ал. 1 и чл. 56 от Конвенция за издаване на европейски патенти (Европейската патентна конвенция, Е.), е обявена недействителност на територията на Република България на патент EP 1448207 „Схема за дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“, издаден на жалбоподателя, по искане на „Ивифарм“ ЕООД.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение при следните съображения:

Намира решението за незаконосъобразно, поради нарушаване на административнопроизводствените правила. Изяснява се, че искането за обявяване недействителност на територията на Република България на патент EP 1448207 не отговоря на императивните изисквания за ясна мотивация и правна обосновка. Молителят, според обжалвания, се позовава на съдебни решения в други страни, без да представи свой анализ на претенциите си. Същият, нито в искането си, нито в последващите си становища, посочва чрез кой от предоставените документи оспорва новостта или изобретателската стъпка на изобретението, никъде не е правил сравнителен анализ между претенциите на изобретението и някой от тези документи.

Допълва се, че назначеният състав на ПВ не е изследвал доказателства ДД1 и ДД2 и не е установил със сигурност официалната дата на публикуване и общодостъпност на ДД1 и ДД2, на които почива решението. Твърди се, че фактът, че нещо може да се намери при търсене на литература, не е достатъчен, за да се обоснове предшестващо състояние на техниката. Трябва, според оспорващия, да има достоверно доказателство за датата на неговата общодостъпност. Сочат се аргументи, за това, че документи ДД1 и ДД2 не би следвало да се вземат предвид като доказателства при преценката за новост и изобретателска стъпка. Въпросът кога действително тези документи са станали общодостъпни е от съществена важност за изхода на спора. Жалбоподателят счита за недопустимо позоваването на документ ДД3 и по-точно на позоваването на единичната доза левоноргестрел, която в ДД3 се отнася до 1,5 грама, а не до 1,5 милиграма. Оспорва твърдението на състава, че за специалистите в областта на медицината е недвусмислено ясно, че посочената доза от 1,5 g левоноргестрел е некоректна. Твърди се, че ДД1 и ДД2 не описват получаване на фармацевтично средство, което е признак на претенция 2. При липсата на съществен признак в противопоставения документ, претенция 2 е нова. Оспорва се изводът на административния орган, че претенция 1 няма изобретателска стъпка по отношение на доказателство ДД2. Патентопридетелят счита, че този извод е неправилен, защото претенция 1 се отнася до фармацевтичен състав, а ДД2 разкрива клинично проучване на ефекта на активната съставка в различни дози, а не на готов фармацевтичен продукт. Допълва се, че съставът неправилно приема и че претенция 3 няма изобретателска стъпка по отношение на доказателство ДД2 и ДД3, без независима експертна преценка. По изложените съображения, намира решението за незаконосъобразно и моли за неговата отмяна. Претендира присъждане на направените в хода на производството разноски.

В проведено съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата. Чрез адв. Б. сочи, че от експертизата се доказва, че направените изводи в ПВ са погрешни и че в жалбата са изложени и други основания, въз основа на които намира, че процедурата в ПВ по разглеждане на искането на „Ивифарм“ ЕООД е опорочена.

Ответникът – Председателят на Патентното ведомство на Република България, оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Чрез процесуалния си представител юрк. Б. поддържа, че Решение № РС-356-[1] от 15.12.2021 г. е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Възразява за прекомерност на адвокатския хонорар.

Заинтересованата страна – „Ивифарм“ ЕООД, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 59, ал. 1 ЗПРПМ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 56, ал. 1 ЗПРПМ, от лице с правен интерес. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С искане, вх. № 70109117/20.12.2018 г. от „Ивифарм“ ЕООД, е поискано обявяване на недействителност на територията на Република България на патент ЕР

1448207 „Схема за дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“ с притежател Р. Г. НИРТ, на основание чл. 26, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1 ЗППМ, във вр. с чл. 138, ал. 1, б. „а“ във вр. с чл. 52, ал. 1 Е..

Със заповед № 3-958-[1] от 11.10.2021 г. на председателя на ПВ, отменяща заповед № 34/09.01.2019 г., е назначена комисия за разглеждане на искането за обявяване на недействителност.

По делото са представени и становищата на патентоприетеля и на искателя, разменени по повод искането за обявяване на недействителност и представените доказателства в производството пред административния орган.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

I. По отношение на административното производство

Производството пред административния орган е по реда на чл. 26, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1, чл. 8 и чл. 9 ЗППМ. Образувано е по искане на „Ивифарм“ ЕООД за обявяване на пълна недействителност на територията на България на европейски патент EP 1448207 „Схема за дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“ с притежател Р. Г. НИРТ, поради липса на новост и изобретателска стъпка.

Според чл. 26, ал. 3, т. 1 ЗППМ патентът се обявява за недействителен, когато изобретението е непатентоспособно, а според чл. 6, ал. 1 от същия закон патентоспособни са изобретенията от всички области на техниката, които са нови, имат изобретателска стъпка и са промишлено приложими.

Административният орган е приел, че искането на „Ивифарм“ ЕООД за основателно. След направен анализ на доказателствата, компетентният орган е приел, че доказателства ДД1 – Годишен технически доклад на Световната здравна организация за 1998 г., ДД2 - Годишен технически доклад на Световната здравна организация за 1999 г. и ДД3 – статия със заглавие „Спешна контрацепция“ от Stephen Killick, публикувана на 27.11.2000 г. в сборник „Гинекологичен форум“, могат да бъдат използвани при преценката на новостта и изобретателската стъпка. След това е извършена подробна преценка на новостта на формулираните три претенции за изобретения, като е направен извод, че документи ДД1 и ДД2 оспорват новостта на претенция 2, но фармацевтичната композиция и използването, съгласно претенция 1 и 3 отговарят на изискването за новост по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗППМ. Тъй като само независими претенции 1 и 3 са приети от органа за нови, само за тях е направена преценка и на изобретателската им стъпка. Съгласно претенция 1 единичната доза от фармацевтичната композиция „съдържа 1,5±0,2 mg левоноргестрел като активна съставка в смес с познати ексципиенти, разредители, ароматизиращи или овкусяващи агенти, стабилизатори, а също и поддържащи и запазващи формулата добавки, обичайно използвани във фармацевтичната практика.“ Според мотивите на обжалваното решение, специалистът в областта на медицината има широки познания и в областта на фармакологията. Той е запознат с факта, че всяка една дозираща единица от която и да е фармацевтична композиция, в зависимост от това дали е под формата на таблетки, капсули, хапчета или прахове, включва освен активно вещество и неактивни компоненти, като посочените в претенцията ексципиенти, овкусяващи и ароматизиращи агенти и стабилизатори. Не е случайно и че в самата претенция изрично е посочено, че тези добавки обичайно се използват във фармацевтичната практика. Специалистите в областта на медицината непрекъснато поддържат и актуализират своите знания в областта на фармацевтиката. Допълва се, че освен това, в

претенция 1 тези съставки са просто изброени, без да е посочен техният конкретен вид и тегло, т.е. за тях фактически не се търси патентна закрила. За специалист в областта, който е запознат от ДД2, че 1,5 mg левоноргестрел се използва като еднократна доза при провежданите клинични изпитания от С., обектът, получил закрила с претенция 1, следва логично от състоянието на техниката. Следователно претенция 1 няма изобретателска стъпка. Съгласно претенция 3 фармацевтичното средство за спешна контрацепция, съдържащо 1,5 mg левоноргестрел се приема като еднократна доза в първите 72 часа след половия акт. Тази претенция е нова според органа, защото включва признак изразен с диапазон, който е по-тесен от известния такъв. Известното от ДД2 фармацевтично средство за контрацепция, включващо 1,5 mg левоноргестрел, следва да се приеме в по-голям от защитения 72-часов интервал, а именно до 120 часа след незащитения полов акт. В обжалваното решение се допълва, че за специалист в областта е очевидно, че намаленият времеви интервал за прием на контрацептивното средство от 120 часа на 72 часа не води до техническо предимство на изобретението спрямо прототипа. Напротив, той е по-неблагоприятен за нуждаещите се от спешна контрацепция жени, тъй като намалява с 48 часа, т.е. с цели два дни възможността те да се възползват от медикамента. Освен това, за специалист в областта е очевидно, че колкото по-рано се приеме средството за спешна контрацепция след нежелан полов акт, толкова по-голяма е вероятността то да предпази жената от забременяване. Следователно изборът на по-тесен времеви интервал за прием на контрацептивното средство след нежелания полов акт за специалиста в областта е очевидно, че ще подобри неговата ефективност. Следователно претенция 3 също не отговаря на изискването за наличие на изобретателска стъпка. В заключение административният орган е приел, че изобретението, така както е дефинирано в претенциите на атакувания патент, няма изобретателска стъпка, защото към приоритетната дата 27.11.2001 г. произтича по очевиден начин от състоянието на техниката за специалист в областта. Специалистът в областта, запознат с междинните резултати от тройното проучване на С., е наясно, че приемът на еднократна доза от 1,5 mg левоноргестрел в рамките на 72 часа след нежелан полов контакт ще доведе до желанния ефект - предпазване от забременяване с избягване на неудобството от двукратния прием през 12 часов интервал и съответно от възможността за просрочване на приема на втората таблетка при известния и използван дотогава метод за спешна контрацепция. Това е дало основание да се заключи, че е изпълнен фактическият състав на чл. 26, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1 и чл. 9 ЗПРПМ, съответстващ на чл. 138, ал. 1, б. „а“ във вр. с чл. 52, ал. 1 и чл. 56 Е.. Обжалваното решение е издадено от компетентен орган. Искането е разгледано от петчленен състав на Отдела по спорове, отговарящ на изискванията на чл. 57, ал. 2 във връзка с чл. 55, ал. 2 ЗПРПМ, назначен от председателя на ПВ. Решението на състава е утвърдено от председателя на ПВ в съответствие с изискването на чл. 58, ал. 6 ЗПРПМ.

Съдът не установява съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да дават самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение. Съдът споделя разбирането, че съществени са тези нарушения, които имат значение за формирането на волята на административния орган, ограничават правото на участие на страните в производството и по този начин влияят на крайния резултат. Административният орган е разменил надлежно книгата в производството, като е осигурил равна възможност на страните да се запознаят с представените становища и

доказателства, да изразят своето становище и да направят исканията си.

II. По отношение съответствието на акта с материалноправните разпоредби на закона.

За преценка на съответствието на административния акт с материалните разпоредби на закона е необходимо да се обсъдят поотделно следните правни понятия, под които да се подведат съществените черти на оспореното изобретение и противопоставените му предходни документи: областта на техниката и техническият характер на изобретението; предшестващото състояние на техниката; специалистът в областта; спецификация на оспорения патент и на прототипа; новост на изобретението; изобретателска стъпка; метод за оценка на изобретателската стъпка.

Защитата на изобретението се определя от претенциите на патента, но съществена част от структурата на патента е неговото описание, тъй като то е насочено към обществеността и има за цел да разкрие същността на изобретението по начин, годен след изтичане на срока на закрила изобретението да бъде използвано от всяко лице и да стане част от състоянието на техниката. Това налага подробно да се анализира и описанието на патента, за да се разбере с точност какъв технически проблем се решава с изобретението и да се оцени правилно неговата патентоспособност.

Областта на техниката и техническият характер на оспореното изобретение

Областта на техниката и техническата същност на изобретението се разкриват в описанието на патента.

Изобретението се отнася до областта на медицината, по-специално до схема на дозиране на фармацевтично средство, използвано за спешна контрацепция. В него е направен подробен преглед на известните от предшестващото състояние на техниката и използвани за целта фармацевтични средства. Посочено е, че приложението на левоноргестрел за спешна контрацепция е открито през 90-те години (на 20-ти век). Първоначално този продукт се е комбинирал с друга активна съставка - етинилестрадиол. Описан е начинът, по който левоноргестрел се използва към момента на създаване на изобретението, а именно - две фармацевтични композиции, съдържащи всяка по 0,75 mg левоноргестрел, приложени през 12 часа през първите 72 часа след половия акт. Като недостатък на този начин на приложение е посочено, че обичайно жените отлагат приема на първата таблетка, така че втората доза да не се падне през неудобно време.

Специалистът в областта

Специалистът в областта е правна фикция. Съгласно чл.49, ал 4 от Наредба за оформяне, подаване и експертиза на заявки за патенти (НОПЕЗП) специалист в областта е този, който: 1) познава общото състояние на техниката в неговата и съседни области; 2) притежава общи технически познания, присъщи за всеки техник, както и умение, с което сам може да усъвършенства своята област. Подробни указания за тълкуване на правната фикция, допълващи националната разпоредба, са разработени от Европейския патентен офис в практиката на апелативните състави: специалистът в областта е практик (а не учен или изследовател), който може да изпълнява само рутинни действия, следвайки точно инструкциите в известните описания от документите, съставляващи релевантното състояние на техниката, и може да търси очевидни решения на проблемите, когато е мотивиран за това, в рамките на съответната техническа област и съседните области, но той е лишен от изобретателско въображение и креативност, от абстрактно и изследователско мислене. Когато

обективният технически проблем е в една област на техниката, а решението му се търси в друга област, то водещият специалист в областта следва да се определи от областта, която предлага решението на проблема. В този случай най-добре е специалистът в областта да се разбира като екип от специалисти.

В разглеждания случай обективният технически проблем, който изобретението се стреми да реши, е от областта на фармацията - преодоляване на неудобството от двукратния прием на 0,75 mg левоноргестрел по известната схема. Този проблем е решен чрез еднократен прием на 1,5 mg левоноргестрел в рамките на 72 часа след незащитен полов акт.

Съдът приема, че експертът, дал становище в настоящото производство, напълно отговоря на профила на релевантния специалист в областта: д-р С. Х. С., Представител по индустриална собственост- № 199 в Регистъра на Патентно ведомство на РБ, Представител по интелектуална собственост- № 5 в Регистъра на МЗГ, Европейски патентен представител- № 132870 в Регистъра на Е.; Европейски представител по марки и дизайни- № 37334 в регистъра на ОНМ. Съдът цени даденото заключение от експерта като компетентно и добросъвестно, поради което го взема предвид при преценката за наличие на новост и изобретателска стъпка на изобретението.

Предшестващото състояние на техниката и общото техническо знание

Легалната дефиниция за състояние на техниката е дадена в чл. 8, ал. 2 ЗПРПМ: всичко, което е станало общодостъпно чрез писмено или устно описание, използване или разгласяване по друг начин където и да е по света преди датата на подаване на заявката за патента, съответно преди приоритетната дата.

Правото на приоритет е възможността да се черпи закрила на изобретението от дата, предхождаща датата на подаване на заявката. Изобретението „Схема за дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“ (DOSAGE R. AND PHARMACEUTICAL C. FOR E. CONTRACEPTION), обект на патент EP1448207, е заявено като национална заявка в У. на 27.11.2001 г., на чиято база на 26.11.2002 г. е подадена Международна заявка за патент PCT/HU2002/000129, (публикувана под № WO 2003/045397) и като европейска патентна заявка, за която Европейското патентно ведомство (ЕПВ) на 27.04.2005 г. е издало патент. На 18.07.2005 г. е подадено искане за действие на европейския патент на територията на Република България, вписан е в Регистъра на патентите на РБ с № BG/EP1448207 ТЗ и същият е действащ, считано от 26.11.2002 г. Проверката в базата данни на Патентно ведомство показва, че законоустановеният двадесет годишен срок на действие на този патент е изтекъл на 26.11.2022 г. Четири години преди изтичане срока на действие на патента, обаче - на 20.12.2018 г, фирма „Ивифарм“ ЕООД подава искане за обявяване на недействителност на европейския патент BG/EP1448207 ТЗ за територията на България. Видно от посоченото като дата, към която следва да се определи състоянието на техниката, следва да се зачита датата на приоритета 27.11.2001 г. Общото техническо знание се определя също към тази дата. В случая състоянието на техниката се определя от множество научни публикации и патентни документи, представени от страните, подробно описани в административния акт и

приложени по преписката.

Правилно административният орган е изключил от доказателствения материал тези, представени от „Ивифарм“ ЕООД документи, които са след приоритетната дата. Такива са доказателства Д1 - патент EP 1448207 B1; Д2 - публикация от 15.12.2017 г. от уебсайта на ЕПВ с извадки от съдебни решения, съгласно които процесният патент е обявен за недействителен в Германия, Испания, Франция и Великобритания; Д3 – извадки от официален доклад на Световната здравна организация, Ж., 2002 и Д4- статия в списание „Т. Lancet“ относно резултатите от извършено клинично проучване от интернационален колектив, публикувана на 07.12.2002 г.; Решение на патентния съд на Великобритания за обявяване на недействителност на процесния патент. Настоящият съдебен състав намира, че Европейският патент, обект на спора, сам по себе е обект на изследване на патентоспособността, поради което не може да бъде част от нивото на техниката към приоритетната дата. Документи Д2 и Решението на патентния съд на Великобритания насочват към решения на независими юрисдикции в отделни държави- членки на ЕС, които нямат ограничаващо действие върху аналогични спорове в други държави- членки. Следва да се отчете факта, че в директивата на ЕС по отношение на хармонизиране на материалното патентно право не съществуват разпоредби, а Европейската патентна конвенция (Е.) няма за цел хармонизиране на патентната съдебна практика, а да установи хармонизирана рамка за регистрация на патенти. Освен това, във Великобритания първостепенна роля играе общото право (common law), основано на съдебната практика, а законовото право (statutory law) е на второ място - т.е. правните традиции във Великобритания са значително различни от тези на европейските държави на континента. Съдебното решение на Британския съд от първа инстанция, представен като доказателство към Искането за обявяване на недействителност на европейски патент BG/EP1448207 Т3 единствено потвърждава недействителността на патента за територията на GB. Същият извод важи и за останалите изброени в документ Д2 решения, касаещи Германия, Испания и Франция. Освен това, тези два документа са публикувани след приоритетната дата, не разкриват известни от състоянието на техниката решения, чиято същност е близка или идентична до тази на изобретението от атакувания патент EP 1448207. Тези два документа не са част от нивото на техниката към приоритетната дата 27.11.2001 на европейски патент BG/EP 1448207 Т3 и са неотнормими за преценка на новостта и изобретателската стъпка. Документът Д3 представлява съвкупност от отделни части на официален доклад на С., на част от които е представен превод на български език. На челната страница на документа, са разположени надписите: “R. on reproductive health at W.” и “Biennial report”, в превод от английски език „Изследване на репродуктивното здраве в С.“ и „Двугодишен доклад 2000-2001“. В долната част на същата страница под „Световна Здравна Организация“ е посочено мястото и годината на издаване на доклада- Ж., 2002. Следователно следва да се приеме, че докладът е публикуван и станал общодостъпен в последния ден на 2002 г., т.е. след приоритетната дата 27.11.2001 г. Поради това, този документ (Д3) не е част от състоянието на техниката към приоритетната дата 27.11.2001 на европейски

патент BG/EP 1448207 T3 и е неотносим за преценка на новостта и изобретателската стъпка. Документ Д4- статия в списание „Т. Lancet”, публикувана на 07.12.2002 г. Този документ също не е част от състоянието на техниката за процесното изобретение, защото е с дата на публикация по-късна от приоритетната дата 27.11.2001 г.

Административният орган е разгледал всички представени документи, установяващи предходното състояние на техниката - – патентни документи и научни публикации, като в съответствие с чл. 8, ал. 2 ЗПРПМ е обсъдил само тези, които са станали общодостъпни преди приоритетната дата 27.11.2001 г. Настоящият съдебен състав намира за правилен изводът на административния орган, че доказателства ДД1 и ДД3 могат да бъдат използвани при преценка на новостта и изобретателската стъпка, но не приема факта, че доказателство ДД2 отговоря на посочените в чл. 8, ал. 2 ЗПРПМ критерии, поради следното:

- Документ ДД1- Годишен технически доклад на Световната здравна организация (С.) за 1998 г. По делото е представена титулната страница, носеща датата 1999 г., а на стр. 2 от електронния документ е посочено, че авторското право за С. е възникнало през 1999 г. Доколкото текстовете, предложени за публикация, подлежат на рецензиране, редакторска, коректорска и техническа обработка, обикновено публикуването им става след известен период от време, в случая в рамките на една година. Публикацията, чрез която изследванията са станали достъпни за обществеността, е осъществена също през 1999 година. Тъй като в представените материали няма друга конкретна дата за публикуването, следва да се приеме, че докладът на С. за 1998 е публикуван и станал общодостъпен в последния ден на 1999 г., т.е. на 31.12.1999 г. Както е прието и в оспореното решение публикацията която касае експеримент с използване на единична доза от 1.5 mg левоноргестрел, макар и в интервал от 120 часа след незащитен полов акт, е част от нивото на техниката и е относима за преценка на новостта и изобретателската стъпка.

- Документ ДД2- Годишен технически доклад на С. за 1999 г. На страница 2 от Доклада на С. е посочена датата 2001 година, но от следващата стр. 3 е видно, че авторското право е възникнало за С. през 2000 година (© W. Health Organization 2000). Доколкото конкретна дата не е посочена, приема се, че публикацията е осъществена в последният ден (31. Декември) от 2001 г- т.е. след приоритетната дата. Съгласно практиката на ЕПВ и на Патентно ведомство на Република България, разкритията в интернет също са част от състоянието на техниката. Публикации в интернет, за които има данни кога са качени в уебсайтове с неограничен достъп, се считат за общодостъпни от тази дата, тъй като не съществуват пречки за членове на обществото да се запознаят със съдържанието им. Въз основа на това, като дата, меродавна за публикацията на документ ДД2, съдът приема 31.12. 2001 г. Доколкото документ ДД2 е публикуван след приоритетната дата, той не е част от нивото на техниката и не е относим за преценка на новостта и изобретателската стъпка.

- Документ ДД3 е статия със заглавие „Спешна контрацепция“ от Stephen Killick, публикувана в конгресното издание - сборник „Гинекологичен форум” на

X. FIGO W. C. of Gynaecology and Obstetrics, състоял се във В. на 3-8 Септември 2000 г. С оглед липсата на доказателства за точната дата на представяне на въпросния доклад на конгреса, следва да се приеме, че датата на устно разкритие е последният ден от форума, т.е. 08.09.2000 г. Освен това, видно от поставените печати върху челната страница и страницата със съдържанието на документа ДДЗ, същият е получен в Британската библиотека на 27.11.2000 г. Тъй като датите 08.09.2000 г., когато е направено устното разкритие и 27.11.2000 г., когато резюмираното устно разкритие в официална публикация за форума е станало общодостъпно за читателите на Британската библиотека, са преди приоритетната дата 27.11.2001 г., статията на Stephen Killick е част от състоянието на техниката за изобретението по смисъла на чл. 8, ал. 2 ЗПРПМ и е относима за преценката за новост и изобретателска стъпка. Специалистът в областта е обсъдил и допуснатата в статията грешка в стойността на дозата левоноргестрел – вместо mg е записано g. Според него лице с обичайни знания и умения в областта на техниката би приело за грешка стойността на дозата от 1.5 g левоноргестрел в документ ДДЗ (статията на К.), при условие, че това лице е запознато с предходни доклади на С.- тези за 1998 г (документ ДД1) и за 1999 г (документ ДД2). Подобна грешка, обаче, е абсолютно недопустима, като се има предвид, технологичните етапи, през които се преминава от момента на постъпване на една статия в редакцията на дадено списание - тя подлежи на редакторска и коректорска намеса, след което се връща на автора за доуточняване и последни корекции, за да бъдат избегнати каквито и да е неточности в текста и едва тогава се пристъпва към публикация. Ето защо при подобно недоглеждане, каквото е допуснато, документ ДДЗ не би трябвало да се използва при преценка на патентоспособността на европейски патент BG/EP 1448207 ТЗ. Същото важи и тогава, когато специалистът в областта на техниката не може да определи коя е вярната стойност на дозата на левоноргестрел в ДДЗ. Според експерта като се пренебрегне грешката в количеството използван левоноргестрел (повторена навсякъде в текста), никъде не става дума за конкретен режим на прилагане на левоноргестрела. Конкретизиран е само режимът за прилагане на дозата от по 750 mg, но не и единичните дози. Дори и да приемем, че тези единични дози (от левоноргестрел и мифепристон) в експеримента са използвани в рамките на 24 часа, то по никакъв начин не е очевидно, че левоноргестрел в доза 1.5 mg може да се прилага ефективно като еднократна доза в първите 72 часа след половия акт. Изводът, който се налага от анализа на статията на К. по отношение на патентоспособността на европейски патент BG/EP 1448207 ТЗ с предположената доза от 1.5 mg левоноргестрел е, че този документ не предоставя достатъчно информация за лице с обичайни знания и умения в областта, за да приеме, че режимът на дозиране на левоноргестрел в оспорвания патент е очевиден.

Спецификация на оспорения патент

Европейски патент EP 1448207 „Схема за дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“ е издаден на 27.04.2005 г. от ЕПВ на базата на международна заявка за патент PCT/HU/2002/000129, подадена на

26.11.2002 г. и ползва приоритет от унгарска патентна заявка с № 0105173, с дата на подаване 27.11.2001 г.

Изобретението „Схема на дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“ е дефинирано в патент EP 1448207 със следните три патентни претенции:

1. Фармацевтична композиция като единична доза за приложение, характеризираща се с това, че съдържа $1,5 \pm 0,2$ mg левоноргестрел като активна съставка в смес с познати ексципиенти, разредители, ароматизиращи или овкусяващи агенти, стабилизатори, а също и поддържащи и запазващи формулата добавки, обичайно използвани във фармацевтичната практика.

2. Приложение на $1,5 \pm 0,2$ mg левоноргестрел за получаването на фармацевтично средство за спешна контрацепция.

3. Приложение съгласно претенция 2, характеризиращо се с това, че фармацевтичното средство се приема като еднократна доза в първите 72 часа след половия акт.

От описанието на патента става ясно, че целта на изобретението е да се осигури възможност за избягване на неудобствата от прием през първите 72 часа след полов акт на две дози левоноргестрел $0,75$ mg през 12-часов интервал за спешна контрацепция.

Новост на изобретението

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗПРПМ изобретението е ново, ако не е част от състоянието на техниката. А съгласно чл. 53 НОПЕЗП преценката за новост се извършва само въз основа на един документ. Това означава, че комбинация на документи е недопустима, освен ако няма препращане от един документ към друг, но в този случай двата документа ще се разглеждат като един. Следователно, ново е това изобретение, чиито съществени технически характеристики не са разкрити в същата комбинация в нито един документ от предшестващото състояние на техниката.

Отделно от това за преценка на новостта се държи сметка за съотношението между общото (генерично) и специфичното разкритие на съществените технически черти (например: метал – алуминий). Описанието на обобщена техническа черта в предшестващ документ от техниката не опорочава новостта на изобретение, което съдържа конкретно описание на тази черта.

При анализа за новост, направен от специализирания състав на Отдела по спорове, е установено, че фармацевтичната композиция и използването, съгласно претенции 1 и 3 отговарят на изискването за новост по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗПРПМ след извършен сравнителен анализ между изобретението, така както е дефинирано в претенциите и направеното разкритие във всеки един от релевантните документи ДД1, ДД2 и ДД3. Изводите на административния орган в този смисъл са правилни. Настоящият съдебен състав обаче не споделя изводите в оспореното решение по отношение на претенция 2, че документи ДД1 и ДД2 оспорват новостта на тази претенция. Причините за това са следните: както бе посочено по-горе в мотивите на съдебния акт преди приоритетната дата на патента е бил общодостъпен единствено документ ДД1 (годишен технически доклад на С. за 1998 г), но не и документ ДД2 (Годишен технически доклад на С. за 1999 г). Дори и

хипотетично да се приеме, че документ ДД2 е било общодостъпен преди приоритетната дата, то той не опорочава новостта на претенция 2. Претенция 2 от процесния патент е претенция за приложение. В Решение Т 0401/95 от 28.01.1999 в процедура по опозиция (Bayer AG срещу G. E.), Апелативният съвет (В. of А.) разглежда различните категории на претенциите за приложение- така наречените use claims. Като принцип, залегнал в ЕРС е прието, че патент, който защитава физически обект per se (т.е. такъв какъвто е), предоставя абсолютна защита на самия обект, както и всички приложения на този обект, независимо дали са известни или не. От което следва, че ако може да бъде доказано, че такъв физически обект (напр. вещество) е вече част от нивото на техниката, тогава претенция за физическия обект per se ще бъде лишена от новост. Разширеният състав, обаче, прави разлика между претенциите за приложение, които дефинират приложението на конкретен физически обект за постигане на „ефект“ и претенциите които дефинират това приложение за получаване на продукт. Последният тип претенции са претенции за метод по смисъла на А.. 64(2) ЕРС 1973.

В Решение Т 0401/95 Бордът, с препратка към G 2/88 (ОJ 1990, 93), определя две различни категории претенции за приложение, по-специално:

1. приложението на физически обект за постигане на ефект, и
2. приложението на физически обект за получаване на продукт.

Претенцията за приложение от втората категория следва да се приема като претенция за метод, включващ конкретни етапи за получаване на продукт с използване на физическия обект в последователност, която този тип претенция за приложение претендира по смисъла на чл. 62(2) ЕРС 1973. По силата на този член, продуктът доколкото е получен директно чрез този метод, също е защитен. Следователно продуктът, когато е получен чрез този метод, е в обхвата на защитата, предоставена от тип 2 претенция за приложение (use of a product X for preparation of a product Y)- каквато е претенция 2 от процесния патент.

Разпоредбите на нормативните документи в България съдържат само една препратка към претенциите за приложение, без те да бъдат категоризирани - това е чл. 12, ал. 2 НОПЕЗП, където се казва „към категорията метод се включват и претенциите за използване на продукт“.

Текстовете в документи ДД1 и ДД2 описват изследвания, целящи да установят ефективността на конкретни вещества за целите на спешна контрацепция - от тях не могат да бъдат извлечени други данни, касаещи използването на дадените вещества за получаване на фармацевтичен продукт за спешна контрацепция. С други думи, ако би трябвало да се напише претенция за приложение по така изложените в документи ДД1 и ДД2 данни, то тя би била претенция от тип 1 - приложението на физически обект за постигане на ефект (напр. приложение на вещество X за спешна контрацепция). Казаното по - горе се потвърждава от текста на стр. 99 от документ ДД1 - а именно: „Програмата предвижда провеждане на многонационално, рандомизирано, двойно- сляпо изследване, сравняващо ефективността и страничните ефекти на 10 mg мифепристон и две третирания с левоноргестрел, т.е. две дози от 0.75 mg левоноргестрел, приложени в интервали от 12 часа или като единична доза от 1.5 mg за спешна контрацепция до 120 часа след незащитен полов акт. На стр.

112 от документ ДД2 е посочено, в превод- „....предвижда провеждане на многонационално, рандомизирано, двойно- сляпо изследване, сравняващо ефективността и страничните ефекти на 10 mg мифепристон и две третириания с левоноргестрел, т.е. две дози от 0.75 mg левоноргестрел, приложени в интервали от 12 часа или като единична доза от 1.5 mg за спешна контрацепция до 120 часа след незащитен полов акт.

Разпоредбата на чл. 52, ал. 1 НОПЕЗП разписва, че преценката на новостта се извършва въз основа на един документ, а според ал. 2, документът оспорва новостта на изобретението, за което се претендира, ако последното може да се извлече директно и недвусмислено от този документ заедно с всички признаци, които се подразбират от специалиста в областта въз основа на описаното в документа. В случая, с претенция 2 от процесния патент, формулирана като претенция за приложение от категория 2, се претендира за приложение на конкретно количество активно вещество левоноргестрел за получаване на фармацевтичен продукт. Тази претенция, в качеството ѝ на претенция за метод за получаване на фармацевтично средство за спешна контрацепция, е подкрепена с 3 бр. примери, в които се описани както съставът, така и технологията за получаване на това фармацевтично средство- информация, която не може да бъде извлечена от документи ДД1 и ДД2 по смисъла на разпоредбите на чл. 52, ал. 2 НОПЕЗП.

Въз основа на изложеното по - горе и на базата на цитираните по - горе нормативни документи, настоящият съдебен състав заключава, че документи ДД1 и ДД2 не опорочават новостта на претенция 2 на патент BG/EP 1448207 Т3.

Изобретателска стъпка на изобретението

Съгласно чл. 9 ЗПРПМ изобретението има изобретателска стъпка, когато не произтича по очевиден начин от състоянието на техниката съгласно чл. 8, ал. 2 за специалиста в областта към датата на подаване, съответно приоритетната дата.

Понятието „очевиден начин“ е дефинирано в чл. 49, ал. 3 и ал. 4 НОПЕЗП – изобретението произтича по очевиден начин от състоянието на техниката, когато следва явно или логично от състоянието на техниката, т.е. не изисква познания, които надвишават познанията на специалиста в областта.

ЗПРПМ не съдържа норми, които да предписват метода, по който се извършва оценка на изобретателската стъпка, предоставяйки по този начин изводите напълно на преценката на административния орган. За обективното и безпристрастно оценяване на изобретателската стъпка в практиката на Европейското патентно ведомство (ЕПВ) е разработен подходът проблем - решение (problem-solution approach). Подходът включва обсъждане на 5 стъпки: 1) определяне на най-близкото състояние на техниката; 2) откриване на разликите между документа, представляващ най-близкото състояние на техниката, и заявеното изобретение; 3) определяне на техническия ефект на най-близкото състояние на техниката и на заявеното изобретение; 4) формулиране на обективния технически проблем; 5) преценка дали предлаганото с изобретението решение на обективния технически проблем е очевидно. Този подход не е задължителен за прилагане, но е широко

предпочитан от апелативните състави на ЕПВ и от националната съдебна практика на държавите, присъединили се към Европейската патентна конвенция, EPO, Guidelines for E. [N. 2015], G-VII 5; Bundesgerichtshof, 1 M. 2011, GRUR 2011, 607 – cosmetic sunscreen III; Pozzoli v BDMO [2007] FSR 37; Actavis v Novartis [2010] EWCA 82, per J. LJ; Conor v Angiotech [(UK H. of L. [2008] UKHL 49); S. S. GRUR 2009, 746); Sandoz/Glaxo (seretide)-Hague D. Court 26th J. 2011, E. text on EPLAW website www.eplawpatentblog.com тъй като той предполага извършването на обективен анализ на предходното състояние на техниката, независимо от описанието в заявката, като по този начин избягва опасността да се извличат изводи въз основа на изложеното в заявката и те да се възприемат като очевидно и логично решение на техническия проблем (т.нар. ex post facto анализ).

Разпоредбите на чл. 53, ал. 2 НОПЕЗП възпроизвежда отчасти стъпките на подхода проблем- решение, разработен от ЕПВ, като посочва следното: при преценка на изобретателската стъпка се определя прототипът, за да се определят различията между тях и проблемът, който се дефинира с ефектите, произтичащи от тези различия. Проблемът може да се състои в търсене на алтернатива на известния обект, която алтернатива да осигурява същите или подобни ефекти.

Съгласно чл. 53, ал. 1 НОПЕЗП изобретателската стъпка се преценява за всяка независима претенция, дефинираща изобретението, която е нова. Разпоредбата не може да бъде тълкувана в смисъл, че зависимите претенции се изключват от преценката за изобретателска стъпка, тъй като обхватът на закрилата на патента, съгласно чл. 17, ал. 1 ЗПРПМ не е ограничен само до независимите претенции, а напротив обхваща не само признаците, разкрити във всички претенции, но и техните еквивалентни признаци – чл. 17, ал. 2 ЗПРПМ.

Административният орган се е придържал към разпоредбата на чл. 53, ал. 2 НОПЕЗП, мотивирайки акта чрез доводи, които не се споделят от съда. Спорът тук се свежда до това дали претенция 1 и претенция 3 имат изобретателска стъпка.

По отношение на претенция 1, административният орган е преценил, че с оглед поставения технически проблем, най-близкото известно от състоянието на техниката решение (прототип) се явява направеното разкритие в Доклада на С. за 1999 г. (ДД2). След направен анализ, съставът на назначената комисия е приел, че за специалист в областта, който е запознат от ДД2, че 1,5 mg левоноргестрел се използва като еднократна доза при провежданите клинични изпитания от С., обектът, получил закрила с претенция 1, следва логично от състоянието на техниката. Следователно претенция 1 няма изобретателска стъпка. Съдът намира този извод за неправилен. На първо място, както беше посочено по-горе документ ДД2 се счита за несъотносим към патентоспособността на процесния патент, тъй като датата, на която е станал общодостъпен за обществеността е след приоритетната дата на патента. Въпреки това, за пълнота на изложението условно се приема, че документ ДД2 е станал общодостъпен преди датата 27.11.2001 г. С претенция 1 на патент BG/EP1448207 Т3 е защитен конкретен фармацевтичен състав. Следователно с нея е защитено изобретение от категорията продукт, а

съгласно чл. 12, ал. 1 НОПЕЗП, тази категория следва да бъде описана с компонентите, които включва и съотношенията между тях, което е направено. Документ ДД2 описва метод на изследване по отношение на различни контрацептивни средства- т.е. става дума за друга категория (изобретение), която се характеризира с последователност от операции и параметрите на тяхното провеждане (в конкретният случай, режим на прилагане с оглед оценка на ефективността и страничните ефекти).

За определяне на най-близкото състояние на техниката НОПЕЗП използва понятието „прототип на изобретението“, което дефинира в § 1, т. 2 от ДР като - най-близкото до изобретението техническо решение, което има същото предназначение и съвпада с максимален брой признаци и/или по най-важния признак с изобретението. Разумът на това легално определение предполага техническият ефект от изобретението да бъде постигнат с най-малко модификации на прототипа – именно тази преценка е отправната точка за определяне на прототип. В случая, обектите на сравнение са от различни категории - категорията продукт съгласно претенция 1 от процесния патент и категорията метод по документ ДД2, поради което документ ДД2 не би могъл да служи като прототип, т.е. да се приеме за най- близкото до изобретението техническо решение, дефинирано в претенция 1 на патент BG/EP1448207 ТЗ. Претенция 1, дефинирана с процесния патент, е построена по правилата за съставяне на претенция за продукт, а именно - състав на фармацевтично средство, съдържащо конкретно количество левоноргестрел заедно други компоненти, използвани във фармацевтичната практика, докато методиката за изпитване на няколко вида вещества по отношение на тяхната ефективност и странични ефекти разкрива параметрите на провеждане на метода по отношение на количеството вещества и времеви диапазон на прилагането им. Фактът, че едно от тези изпитвани вещества съвпада с активната компонента, включена в състава, съгласно претенция 1, не означава, че техническото решение е очевидно; документ ДД2 не може да служи като прототип за сравнение, тъй като това техническо решение, няма същото предназначение и не съвпада с максимален брой признаци и/или по най-важния признак с изобретението - т.е. този документ не може да служи за оспорване на изобретателската стъпка на претенция 1 на патент BG/EP1448207.

По отношение на претенция 3, административният орган е преценил, че съгласно същата фармацевтичното средство за спешна контрацепция, съдържащо 1,5 mg левоноргестрел се приема като еднократна доза в първите 72 часа след половия акт. Тази претенция, според специализирания състав по спорове е нова, защото включва признак изразен с диапазон, който е по-тесен от известния такъв. Известното от ДД2 фармацевтично средство за контрацепция, включващо 1,5 mg левоноргестрел, следва да се приеме в по-голям от защитения 72-часов интервал, а именно до 120 часа след незащитения полов акт. От мотивите на оспореното решение става ясно, че за специалист в областта е очевидно, че намаленият времеви интервал за прием на контрацептивното средство от 120 часа на 72 часа не води до техническо предимство на изобретението спрямо прототипа. Напротив, той е по-неблагоприятен за нуждаещите се от спешна контрацепция жени, тъй като

намалява с 48 часа, т.е. с цели два дни възможността те да се възползват от медикамента. Освен това, за специалист в областта е очевидно, че колкото по-рано се приеме средството за спешна контрацепция след нежелан полов акт, толкова по-голяма е вероятността то да предпази жената от забременяване. Следователно изборът на по-тесен времеви интервал за прием на контрацептивното средство след нежелания полов акт за специалиста в областта е очевидно, че ще подобри неговата ефективност. Следователно претенция 3 също не отговаря на изискването за наличие на изобретателска стъпка. Съдът намира този извод за неправилен. Както стана ясно по-горе претенция 3 от процесния патент гласи: Приложение съгласно претенция 2, характеризиращо се с това, че фармацевтичното средство се приема като еднократна доза в първите 72 часа след половия акт. Цитираната вече разпоредба на чл. 53, ал. 2 НОПЕЗП гласи, че при преценка на изобретателската стъпка се определя прототипът, за да се определят различията между тях и проблемът, който се дефинира с ефектите, произтичащи от тези различия. Проблемът може да се състои в търсене на алтернатива на известния обект, която алтернатива да осигурява същите или подобни ефекти. За по - задълбочен поглед върху критерия изобретателска стъпка съдът се обръща и към Ръководството за експертиза (Guidelines for examination, Chapter VII- Inventive step), чрез което Европейското патентно ведомство се стреми да направи реалистична и балансирана оценка на критерия за изобретателска стъпка. Изобретателската стъпка обикновено се оценява въз основа на подхода „проблем/решение“, с други думи дали предложеното решение на проблема в заявката за патент е очевидно или не за специалиста в областта. Това винаги зависи от конкретните обстоятелства на случая. В зависимост от ситуацията се вземат предвид различни фактори, като например неочакван технически ефект от нова комбинация от известни елементи, избор на специфични параметри на процеса в известен диапазон, трудността, която опитният специалист изпитва при комбинирането на известни документи, вторични индикации като факта, че изобретението разрешава дългогодишен технически проблем, който е имало много опити за разрешаване, или преодоляването на технически предразсъдъци.

Специално внимание се отделя в т. 5.3 на подхода „би могло-би“ (could-would approach), при който трябва да може да се даде отговор дали има някакво знание в нивото на техниката като цяло, което би (не просто би могло, но би) подтикнало специалиста в областта, изправен пред обективния технически проблем, да модифицира или адаптира най-близкото ниво на техниката, като вземе предвид това знание, като по този начин постига това, което изобретението постига. Въпросът не е дали специалистът е могъл да стигне до изобретението чрез адаптиране или модифициране на най-близкото предшестващо състояние на техниката, а дали специалистът би го направил, защото предшестващото състояние на техниката е предоставило мотивация да направи това в очакване на някакво подобрене или предимство. Дори косвен подтик или имплицитно разпознаваем стимул е достатъчен, за да покаже, че специалистът би комбинирал елементите от предшестващото състояние на техниката (Т 257/98 и Т 35/041).

Имайки предвид цитираното и ако приемем условно, че документ ДД2 е бил

общодостъпен преди приоритетната дата на патент BG/EP1448207 T3, то следва да се посочи, че документ ДД2 разкрива проучване, целящо да определи кое от активните вещества - мифепристон или левоноргестрел е по-подходящо като контрацептив. Проучването, започнало в средата на 1998 г. с надеждата, че може да бъде завършено към края на 2000 г., сравнява ефективността и страничните ефекти при прилагане на 10 mg мифепристон и две дози от 0.75 mg левоноргестрел, приложени в интервал от 12 часа, както и еднократна доза от 1.5 mg използвана за спешна контрацепция до 120 часа след незащитен полов акт. В този аспект, съдът намира, че документ ДД2 поставя единствено техническият проблем, който трябва да бъде решен-проблемът за спешна контрацепция с едно от двете изследвани вещества-мифепристон и левоноргестрел. Текстът не съдържа информация за бъдещо коригиране на дозите или режима на приложение през останалият период до завършване на програмата за проучване на проблема.

Ако се обърнем отново към т. 5.3 от Ръководството за експертиза на Е., с оглед преценка на очевидността на решението, съгласно претенция 3 от процесния патент, следва да отговорим на въпроса не дали специалистът в областта е могъл да стигне до изобретението чрез адаптиране или модифициране на най-близкото предшестващо състояние на техниката (документ ДД2), а дали специалистът би го направил, защото този документ е предоставил мотивация да направи това в очакване на някакво подобрене или предимство. Безспорно еднократната доза на приемане на средство за контрацепция е много по-практична отколкото две дози през интервал от 12 часа. Но интервалът от 120 часа за спешна контрацепция е твърде широк, а сравнителни данни за ефекта от двата режима на приложение не са показани в документа, защото програмата не е завършена. Налице е фактът, че изобретателите биха могли да направят своите изводи по отношение ефективността на режима на прилагане на еднократната доза левоноргестрел и евентуално биха го коригирали едва след като се запознаят с резултатите от изследването по програмата, а такива липсват. Ето защо изводът, който се налага е, че документ ДД2 не дава достатъчна информация за лице с обичайни знания и умения в областта, която да направи очевидно решението на претенция 3 на европейски патент BG/EP 1448207 T3, отнасяща се за конкретно количество левоноргестрел за получаването на фармацевтично средство за спешна контрацепция, което се приема като еднократна доза в първите 72 часа след половия акт.

Стъпвайки отново на т. 5.3 от Ръководството за експертиза на ЕРО е видно, че от документ ДД3 изобретателите не могат да извлекат достатъчно информация, от която биха могли да направят своите изводи по отношение ефективността на режима на прилагане на еднократната доза левоноргестрел и които биха ги стимулирали да потърсят такъв, който да е толкова ефективен, че да позволи формулиране на претенция за приложение на фармацевтично средство като еднократна доза е първите 72 часа след половия акт. В заключение, анализът на статията на К. не предоставя достатъчно информация за лице с обичайни знания и умения в областта, която информация да направи очевидно решението на претенция 3 на европейски патент BG/EP1448207 T3, отнасяща се за конкретно количество

левоноргестрел за получаването на фармацевтично средство за спешна контрацепция, което се приема като еднократна доза първите 72 часа след половия акт.

Горното мотивира извод, че оспореното изобретение е патентоспособно. Не са налице предпоставките на чл. 26, ал. 3, т. 1 ЗПРПМ за обявяване на недействителност на патента. Като е достигнал до обратния извод, утвърждавайки решението на специализирания състав на Отдела по спорове, председателят на ПВ е постановил административния акт в противоречие с материалноправните разпоредби на закона – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК.

По тези съображения решението на председателя на ПВ следва да се отмени като незаконосъобразно. В изпълнение на правомощията си по чл. 173, ал. 1 АПК, съдът решава спора по същество, отхвърляйки искането на „Ивифарм“ ЕООД за обявяване на пълна недействителност на територията на Република България на патент EP 1448207 „Схема за дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“, издаден на „RICHTER GEDEON NYRT (P. G. НИРТ)“ от У., като неоснователно.

Предвид изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 829 лева (осемстотин двадесет и девет) – разноски за производството и държавна такса. Поисканата сума за адвокатско възнаграждение не се дължи, тъй като не е доказано, че такава е била изплатена и в какъв размер е.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 1 АПК, Административен съд София-град, 48-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РС-356-[1] от 15.12.2021 г. на Специализиран състав по спорове, утвърдено от председателя на Патентното ведомство.

ОТХВЪРЛЯ искането на „Ивифарм“ ЕООД за обявяване на пълна недействителност на територията на Република България на патент EP 1448207 „Схема за дозиране и фармацевтична композиция за спешна контрацепция“, издаден на „RICHTER GEDEON NYRT (P. G. НИРТ)“ от У..

ОСЪЖДА Патентното ведомство да заплати на „RICHTER GEDEON NYRT (P. G. НИРТ)“ от У. сумата 829 лева (осемстотин двадесет и девет) лева, представляваща разноски по водене на делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

